

Gaarders ubekvemme sandheder

Af Lars K. Christensen

Jostein Gaarder har sat spørgsmålstegn ved staten Israels ret til at eksistere. Det er ifølge Informations leder den 11. august "den værste form for historisk ignorans og (...) lige så farlig som ikke at ville tage ved lære af Holocaust".

Men hvad er det egentlig Gaarder har skrevet? En central passage i hans kronik er denne: "Vi erkjenner og tager inn over oss Europas dype ansvar for jødernes skjebne, for den skjendige mobbingen, progromene og Holocaust. Det var historisk og moralsk nødvendigt at jøderne fikk sitt eget hjem". Gaarder anerkender udtrykkeligt det Israel, som blev oprettet i 1948. Hans pointe er ikke, at Israel ikke burde eksistere. Den er tværtimod, at Israel gennem sine egne handlinger er blevet sin værste fjende: "Staten Israel har med sin skruppelløse krigskunst og sine modbydelige våpen massakreret sin egen legitimitet". Med sine konstante brud på folkeretten, internationale konventioner og almindelig humanisme har Israel "teppebombet verdens anerkendelse". Det er det Israel, som voksede frem efter 1967, som i dag ikke anerkender og respekterer det folkeretslige Israel af 1948.

At Israel har forbrudt sig systematisk mod folkeretten gennem snart 40 år med sine be- og bosættelser er uomtvisteligt. At man i årevis har bekæmpet terror med fængsel og henrettelser uden dom, tortur, drab på uskyldige, kollektive afstraffelser og anden statsterror er kendsgerninger. At 10-20 libanesere har mistet livet for hver israeler i den aktuelle krig - heraf de fleste helt uskyldige civile - og at Israel ikke har tøvet med at bombe boligkvarterer, flygtningekonvojer og Røde Kors-ambulancer kan ikke bortforklares. Den, som ikke tager disse forhold i betragtning er virkelig historiens ignorant. En stat har ret til at forsvare sig selv. Men en stat har ikke ret til at forsvare sig selv på en hvilken som helst måde. Og en stat kan ikke fordrive og myrde sine naboer, og så bagefter regne med at leve i sikkerhed. Eller kan den?

Gaarder stiller et fundamentalt spørgsmål: hvordan kan et Europa, som i ord hylder humanismens principper, acceptere og støtte en stat, som i ord og handling er fundamentalt anti-humanistisk? Vi har interveneret militært i andre stater for at forhindre mindre end det, som Israel nu gør i Libanon. Med sin kronik kritiserer Gaarder ikke bare Israel. Han holder samtidig vort eget hykleri op for øjnene af os. Det kan være svært at se på. Åbenbart så svært, at nogle hellere lukker øjnene og synger en halvkvædet vise om antisemitisme og holocaustbenægtelse. Det er til gengæld sølle.

Oprindeligt publiceret som læserbrev i "Information" d. 15.08.2006
Denne udgave: www.christianehoej.dk

Må benyttes til ikke kommercielle formål og med angivelse af kilde, som anført i
[Creative Commons](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

